

ЮВІЛЕЙНІ ЧИСЛА УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ

Ю В І Л Е Й Н И Й Р І К У К Р А Ї Н С Ь К О Г О Г О Л О С У (1 9 1 0 - 2 0 0 0)

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

UKRAINIAN VOICE

Publication Mail Registration No. 07975
Publication Agreement No. 1372319

Ч. 12 LXXXX Понеділок 20 березня 2000 року Вінніпег, Манітоба Ціна \$1.00 Price Winnipeg, Manitoba Monday, March 20, 2000, Vol. LXXXX No. 12

ЮВІЛЕЙ «УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ»

Ювілейний Рік – 90-річної діяльності «Українського Голосу» триватиме від 16 березня цього року до 16 березня 2001 року

■ "Український Голос" мусить надати сповняти роллю провідника, бути тим українським Мойсесем. На його сторінках хай надати випишуться заповіти-скрижалі, хай вказують вони дорогу українському народові, хай ведуть до цілі, поривають до чину, хай виховують кадри КАМЕ-

НЯРІВ української справи, незламних у своїм зав'язанні і зі словами на устах —

"І всі ми вірили, що власними руками, Розіб'ємо скалу, роздробимо граніт; Твердий змуруємо гостиниць і за нами Прийде нове життя, добро нове у світ".

Компартія в заручниках

Понад півдоби український державний прапор височів над будинком ЦК Компартії України, замінюючи тут червоний комуністичний символ. Понад півдоби одиннадцять студентів університету ім. Т. Шевченка та Києво-Могилянської академії, котрі швидко організувалися у молодіжний гурт "Самостійна Україна", утримували приміщення та об'єкти вчинити акт самоспалення, вимагаючи законодавчої заборони партій антиукраїнського комуністичного спрямування, виходу України з СНД, дерусифікації та деколонізації країни, люстрації держапарату, реорганізації примусових та фіскальних відомств тощо. Облившись бензином підлогу та майно у приміщенні та пригрозиливши все це підпалити, молоді люди "виселили" комуністів-апаратників, зокрема і народних

депутатів, і забарикадувалися в їхньому партосідку. Студенти заявили, що "мають право і зобов'язані, діючи в умовах крайньої необхідності, вдатися до силової ліквідації підривних антиукраїнських та антидержавних центрів". І це їм деякою мірою вдалося.

Завдання державних і політичних посадовців є нині не допустити переведення ситуації у кримінальну площину, бо це не кримінальні злочини, а свідомі патріоти, з сформованою політичною позицією, які здобувають вищу освіту, навчання, знають сьогоденні державні проблеми, українську історію. Думано, що про цих людей Україна вже скоро заговорить, як про відомих громадських та політичних діячів, адже їхня позиція — прищипова й актуальна. Хоча ці люди поки що — по-юнацькому максималісти й романтики.

Авіакатастрофа в Підмосков'ї: нещасний випадок чи теракт?

■ Сергій Солодкий

Дев'ять осіб загинуло в результаті катастрофи літака Як-40, яка сталася в аеропорту "Шереметьєво-1", під Москвою. Як повідомляє Інтерфакс, лайнер, що виконував рейс 9651 Москва-Київ, через невідомі причини впав одразу після відриву від злітно-посадочної смуги.

За попередніми даними, українських громадян на борту літака не було. Однак МЗС України ще чекає на офіційне підтвердження цієї інформації з Москви. Достеменно відомо, що серед пасажирів були президент голдингу "Совершенство секретно", відомий журналіст Артем Боровик, два його помічники та президент концерну "Група Альянс" Зія Бажаяв.

Присутність на лайнері відомого журналіста та бізнесмена спричинила виникнення цілої низки версій катастрофи. Як завжди, низки неофіційні джерела, котрі просять не називати їхніх імен, повідомляють про те, що перед їхню на літаку стався вибух. Згідно з інформацією радіостанції "Ехо Москви",

аварія літака могла бути наслідком теракту. Проте керівництво "Шереметьєво-1" відкидає подібні гіпотези і віддає перевагу такій версії: на літаку сталася неполадка (які саме, стане відомо після розшифрування "чорного ящика"). Більше того, заступник голови Міждержавного авіаційного комітету в Москві Рудольф Теймуразов повідомив, що лайнера мали списати до липня наступного року. Літак налітав 24 роки із 25 можливих, отож, технічний потенціал його було майже вичерпано.

Пан Теймуразов, щоправда, одразу відкинув версію недосвідченості пілота Сергія Якушкіна, який був "пілотом першого класу і налітав близько семи тисяч годин". Кинути світло на причини аварії могла б інформація про те, кому належав літак, хто був причетний до його фрахтування (випайму)... Проте і тут більше незрозумілого, аніж зрозумілого. Зареєстровано сумнівний Як-40 "Вологодський авіалінійним". Хто ж був організатором фрахтування, досі невідомо. Компанія "АФЕС" — страхувальник Як-40 — повідомила, що літак міг бути зафрахтований компанією "Аеротекс", яка нібито брала лайнер в оренду. Однак і ці дані не підтверджено.

Привітання Посольства України в Канаді з нагоди 90-річчя «Українського Голосу»

ПОСОЛЬСТВО УКРАЇНИ В КАНАДІ
EMBASSY OF UKRAINE IN CANADA

Шановні співробітники газети "Український Голос"!

Посольство України в Канаді щиро вітає Вас з урочистою подією — 90-літтям з дня створення першої української газети на теренах Канади — часопису "Український Голос".

В Україні добре відомо, як

багато зроблено Вашим часописом в ім'я просвіти, згуртування та утвердження канадського українства. "Український Голос" майже століття несе до свого читача правдиве слово про Україну та її народ, розповідає про наших співвітчизників, які опинилися за океаном. З часу незалежності України Ваша газета стає тим

необхідним містком, який поєднує канадське українство зі своїми братами і сестрами на пра-Батьківщині. Схвильовують Ваші вболівання за долю нашого народу, з глибокою влччистістю в Україні сприймають Ваші зусилля, що спрямовані на підтримку української держави. В ці ювілейні дні від широго серця бажаємо співробітникам газети та усім, причетним до її сьогоднішнього, доброго здоров'я, щастя та подальших професійних успіхів!

6 березня 2000 року
Посольство України в Канаді

Спілка журналістів України

(з нагоди 90-річного Ювілею «Українського Голосу»)

Редакції газети "Український Голос"

■ Національна спілка журналістів України щиро вітає редакційний колектив, численних авторів і читачів "Українського Голосу" з нагоди 90-річчя його заснування.

Історія "Українського Голосу" — одного з найстаріших україномовних часописів у світі — слава, але ще по-справжньому невпізнана, непомічена на Великій Україні сторінка не лише української журналістики, видавничої справи, а й культури в цілому. Заснований ентузіастами-просвітянами з першої хвилі на-

ших переселенців на канадських теренах, часопис невпинно приходив і продовжує регулярно приходити нині до спраглих за рідним словом українців.

В усі часи "Український Голос" залишався вірним виробленому десятиліттями незалежному і об'єктивному погляду на українське життя у нашій Батьківщині, в близькій та далекій діаспорі.

Завдяки активній дії створеного при вашій газеті комітету "Допомога Україні" на чолі з нинішнім головою Анною Фігує-Ралько комп'ютери "Українського Голосу" як і десятиків, сотень назв книг, виданих нашими земляками за океаном, стали

доступними для читачів багатьох бібліотек у різних областях України.

Бажаємо "Українському Голосу" з такою ж гідністю і гордістю пройти у новому тисячолітті не менший шлях, утворений вашими попередниками. Нехай ще багато літ часопис залишається справжнім оберегом українського духу і мови для наших земляків, у розсіянні суціль. Нехай міцнішими і багатограннішими будуть ваші зв'язки з рідною Україною.

Ігор Лубченко,
голова Національної спілки журналістів України.
Київ, 17 лютого 2000 року.

Науково-Видавничий Центр «Наша Культура і Наука»

(з нагоди 90-річного Ювілею «Українського Голосу»)

Редакції газети "Український Голос"

До найширших, найтепліших, найхвилюючих привітань з нагоди 90-річчя від дня заснування "Українського Голосу" долучає свій голос одне з наймолодших в Україні видавництв — "Наша культура і наука", програмою діяльності якого стало продовження традицій у поширенні і утвердженні в світі українського друкованого слова, закладених видавництвом Івана Огієнка — Митрополита Лларіона "Наша культура" у Польщі, Швейцарії і Канаді.

Майбутнім дослідникам історії української журналістики як на вітчизняних теренах, так і в близькій та далекій діаспорі ще належить вивчити й осягнути феномен "Українського Голосу" — часопису, існування якого переконливо заперечило існуючу донедавна тезу про недовговічність українських друкованих видань в умовах бездержавності нашого народу.

Справді, наша преса (і вдома, і за океаном) раніше ніколи не існувала за державний кошт, її утримували самі передплатники та нечисленні меценати з числа національно свідомих грошовитих особистостей. Тому й мали українські часописи в основі своїй короткотривалий період існування, тому й рясно скопили нещодавно через брак постійних коштів усе новими й новими назвами завдяки окремим ентузіастам.

"Українському Голосу" чи не єдиному в усій історії нашої журналістики, випала щасливіша доля. Довговічність і пов-

носіть часопису пояснюється, передусім, незалежністю його позицією, прагненням колишніх і нинішніх його видавців не приставати до будь-якого партійництва, а неупереджено й цілеспрямовано поширювати зі своїх сторінок по цілм світі правдиве слово про Україну і українців у їх минулому, сьогоденному і майбутньому. Протягом десятиків літ існування незмінно присутніми були на шпальтах вірні й надійні обереги українства — його мова, культура, душа.

Сьогодні важко переоцінити роль і значення Вашого часопису в національному і духовному об'єднанні українців різних поколінь. Надто ж — наших земляків з першої хвилі еміграції, які їхали за океан у пошуках кращої долі як буючи, галичани, волиняни, русини, полтавці. Свідомими українцями вони ставали пізніше, під впливом українського друкованого слова, створеного й умноженого піонерами української журналістської і видавничої справи в еміграції.

"Український Голос" нині добре відомий і у Великій

Україні. Газету читають не лише в Києві, а й в областях, районах, що стало можливим завдяки потужній і безкорисливій праці, яку здійснюють ентузіаста Допомогового комітету України на чолі з Анною Фігує-Ралько. А студенти-журналісти Київського національного університету імені Тараса Шевченка на публікаціях цього часопису вчаться не лише основ журналізму, а й одержують переконливі уроки патріотизму й любові до своєї Батьківщини.

Переконані: "Український Голос", який гідно і чесно пройшов такий тривалий і непростий історичний шлях, мусить мати майбутнє. Кому ж, як не йому, стверджувати й надати ідею незнищенності українського духу, вірності і відданості українців, куди б і коли б їх доля не закидала, своїм першовитокам, своїй матері-Україні.

Микола Тимошик,
Директор видавництва "Наша культура і наука",
доктор філологічних наук,
професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Потрібно працівника

Мусить добре володіти двома мовами — українською і англійською. Знати комп'ютер та друкування на машинках у двох мовах. Звертатися особисто до: Адміністрації "Українського Голосу" — 842 Main St., Winnipeg, MB (corner Dufferin & Main)

Require a bi-lingual employee

Should be fluent in Ukrainian & English. Required to know computer and type on both English & Ukrainian typewriters. Apply in person to: Ukrainian Voice, 842 Main St., Winnipeg (corner Dufferin & Main)